

jo været saaledes under hele denne Sags Behandling her paa Rigsdagen, at Antallet af dem, der har sluttet sig til denne Regel, har været stigende for hver Gang, den har været fremme til Diskussion. Derfor ser jeg heller ikke, at det nytter noget at diskutere det Spørgsmaal videre.

Hvad endelig angaar det fjerde Punkt i det ærede Medlems Udtalelser, et Ændringsforslag, efter hvilket man med Hensyn til Retshandler, hvorved Hustruen gør sig ansvarlig eller medansvarlig for Gæld eller Forpligtelser, stiftede af Manden, skulde blive staaende ved den Retsordning, vi har i Loven af 1899, er der virkelig ikke andet at sige dertil, end at hvis man vilde gennemføre denne Ændring, havde man helt og holdent brudt med det System, som det er Meningen i Hovedsagen at gennemføre. Man var ikke en Gang naaet saa vidt med Hensyn til Ligestilling, at Hustruen kunde raade fuldt ud over sit eget. Det tror jeg heller ikke, det vil være muligt at diskutere med noget Udbytte; jeg føler mig overbevist om, at man vil sige, at hvis vi dér skal blive staaende ved Forholdene fra 1899, har man paa et afgørende Punkt undladt at opfylde de rimelige Krav, som stilles fra Kvindernes Side nu.

Imidlertid er der jo med Hensyn til disse forskellige Spørgsmaal ikke stillet noget Ændringsforslag, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger med den Tilføjelse, at jeg ikke ser, det fører til noget at fortsætte den almindelige Diskussion om, hvorvidt Gennemførelsen af dette Forslag er en mere eller mindre teoretisk, doktrinær Gennemførelse af Ligestillingen. Efter min Mening er det det ikke. Det er et Forslag, som tilsigter at fyldestgøre de berettigede Krav fra Kvindernes Side uden at støde an mod andre Forhold hverken retligt eller praktisk.

Hvad de stillede Ændringsforslag angaar, er jeg i Stand til at tiltræde disse, og jeg anbefaler Tinget at stemme for dem, idet jeg til Slut skal takke Udvalget for den hurtige Behandling, dette betydelige Lovforslag har faaet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1—35 (se Tillæg A. Sp. 2843)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 36 af Udvalget, tiltraadt af Justitsministeren, (se Tillæg B. Sp. 484)

vedtoges uden Afstemning.

§ 36, saaledes ændret, og §§ 37—39 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 40 af Udvalget, tiltraadt af Justitsministeren, vedtoges uden Afstemning.

§ 40, saaledes ændret, og §§ 41—52 vedtoges uden Afstemning.

§§ 53—55 forkastedes uden Afstemning.

§§ 56—59 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 60 af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget, vedtoges uden Afstemning.

§ 60, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 61 af Udvalget, tiltraadt af Justitsministeren, vedtoges uden Afstemning.

§ 61, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2715; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 487).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—2 (se Tillæg A. Sp. 2889) og dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.